KARİKATÜR

SEÇİM ARİFESİNDE:
Partiler arasında seçim festivali...
D.P
M.K.P

Kadın — Roman yazayım dedim, kimse alâkadar olmadı!..
Erkek — Neden?
Kadın — Herkes benimle roman hayatı yaşamağı tercih ediyor!...

KUNDRACI ÖĞÜDÜ

Ayakkabıcı dükkânında tezgâhtarlık ediyordu. Bir gün patron onu yanına çekti:

— Oğlum, dedi, dikkat ediyorum, müşterilerle daima munakaşa ediyorsun. Bu doğru değildir. Müşterileri kaçırırsın.

Delikanlı cevap verecek oldu. o sözünü kesti:

— Biliyorum, biliyorum!.. Sen aklınca mümkün olduğu kadar münakaşadan çekiniyorsun, ama yine aramızda dırıltı çıkıyor. Oğlum, benden sana nasihat: Kadın müşterilere "kaç numara pabuç giyiyorsunuz?„ diye soracağına gözünü kestir, tecrübeye başla! Yoksa hiç bir zaman dırıltıdan kurtulamazsın. Kadınlara iki şey sorulmaz. Yaş bir, ayak numarası iki!.

UYKU İLÂCI

Necip Fazıl Kısakürek bir dostuna soruyordu:

— Uykusuzluk için bir ilâç biliyor musun?

— Bine kadar saymalı derler!

Necip başını kaşıdı:

— Iyi ama bizim çocuk pek küçük! Daha sayı saymasını bilmiyor!.

KARAKOLDA

Komiser — Bayın saati zincirle yeleğinin cebine asılı imiş. Hiç sezdirmeden nasıl aşırdın bakayım?.

Yankesici — Sanat sırrıdır bayım, söyleyemem!

Komiser — Ama ben söyletmesini bilirim.

Yankesici — O da sizin sanatınız ağabey!.

KORKU

Yeni bir otomobil aldılar. Karı koca yan yana oturdular. Şoför gaza bastı, hareket ettiler. Beyoğlu caddesinden yıldırım gibi geçiyorlardı. Bayan kocasına:

— Şuna söyle de biraz yavaş gitsin!. dedi.

— Neden, korkuyor musun?.

— Tabiî... Bizi otomobilde kimse göremeyecek diye ödüm kopuyor!.

SON CEVAP

Uzun zamandır bir genç kendisile evlenmek istiyordu. Fakat o bir türlü cesaret edip evlenme teklifini kabul edemiyordu. Arkadaşları başka işleri yokmuş gibi, hep bu mesele ile meşguldüler. Çoğu da o adamla evlenmesinin aleyhinde bulunuyorlardı.

Bir gün arkadaşlarından biri sordu:

— O adama son cevabını verdin mi?

Kız başını salladı:

— Evet!.. Biraz daha düşüneyim, dedim!..

ACABA?.

Dairede, elini şakağına dayamış, masasının başında derin derin düşünüyordu. Müdür gördü, yanına sokuldu; halden anlayan bir adam olduğu için dostça sordu:

— Hayrola, ne düşünüyorsun böyle?.

— Bu ay başı cebimde on lira kaldı. Acaba hangi borcu ödemeyi unuttum, onu düşünüyorum!

HAYIR!

Operet tiyatrolarından birinde piyes seyrediyorduk. Yalnız biz değil, sahnede, tanımadığımız bir adam da kulis arasından hem bizi , hem de oyunu seyrediyordu. Bir aralık sahnede baş aktörle, baş aktris yalnız kaldılar. Aktör:

— Nihayet seninle baş başa kaldık sevgilim! dedi.

Ön sıralarda oturan müşterilerden biri dayanamayıp bağırdı:

— Hayır! Kulis arasında sizi gözetleyen biri var!.

Ankaraya Mektup

AĞLAR MISIN, GÜLER MİSİN?.

Hani bir padişah, nedimine; şu merdiveni çıkarken bir ayağında kızdır, öbüründe güldür, demiş, nedimi de öyle yapmış... Gazetelere de öyle bir hal oldu. Bakıyorsunuz ki fena bir haberle kederlenirken yanında bir diğerini okuyup neşeleniyorsunuz. Kızdırıcı bir haber okuyup sayfayı çeviriyorsunuz, hop bir tane de güldüreni... Bakınız meselâ Temmuzun ilk günlerinde okuduğum bir gazetede neler gördüm...

Birinci plânda seçim haberleri. Neler yok ki; yer yer propagandalar, münazaralar, münakaşalar, hattâ kavgalar... Bornovanın bir köyünde gece yarısı halkı dopdoru kaldırıp meydana sıralamışlar, intihap nutukları söylemişler; insan bu saygısızlığa tabiî kızıyor değil mi? Yanında bir haber daha; bir aday deli imiş, Bakırköy hastanesine yollanmış; tabiî gülüyorsunuz. Hoş bu haberin de bir düşündürücü tarafı var ya; acaba esasından mı deli idi, yoksa arzu ve ihtiraslarının şiddetinden mi delirdi fakircik? diye de bir mütalâa geçiyorsunuz.

Meselâ şöyle bir haber daha; Nuri Demirağın on beşinci çocuğu dünyaya gelmiş... Evvelâ seviniyorsunuz, çünkü bir vatandaş daha kazandık. Fakat yine Allah hepsine ömür versin ya, Millî Kalkınma partisinden değil de öteki partilerden birine mensupsanız sonradan sonraya içerliyorsunuz, çünkü, bu gidişle Demirağ yalnız çocuklarile bile ekseriyeti kazanıp pek çok mebuslar çıkaracaktır.

Atom, bir Müttefik kudreti olsa da işi tahrip olduğundan canınız sıkılırken bir haber; Bikini adasındaki tecrübede zebun keçilerin bile kılına halel gelmemiş, yine gülüyorsunuz....

Hepsi bu kadar değil, daha neler var neler?. Geçiyorsunuz, ilân sayfalarına bakıyorsunuz; ayni ses artistlerinin bir kaç yerde çıkmış resimleri... Merak edip okuyorsunuz; hatunlar bir gecede kaç yerde söylemiyorlar ki... Bilenlere soruyorsunuz; meğer bu meşhur yıldızlarımız altlarında otomobil ve deniz motörü bir gecede beş altı yere gider, birer ikişer şarkıcıkla işi altmış altıya bağlarlarmış... Kızıp gülmek arasında müteredditkalıyorsunuz...

Diğer ilânlardan bir iki serlevha daha gözünüze çarpıyor: "Kibar bir aile ev arıyor„ , "Dans bir şiirdir„ , "Dadı aranıyor„ gibi şeyler... Dadıyı anladık; az yeyip tutacak hale gelmişler, dansın şiir olduğunu da anlamayan kalmadı (!), fakat şu ev arama ilânını veren ailenin kibar olduklarını kendileri ilân etmeleri pek hoş değil mi?.. İnsan kendi kendine nasıl kibar diyebilir anlayamadım doğrusu. Ah bir evim olsaydı da kiralamak bahanesile şu kibar kimseleri bir görebilseydim...

NURETTİN ARTAM'IN "SECCADE„ Sİ:

Bizim Nurettin Artam "Seccade adlı bir şiir kitabı çıkarmış. Arkadaşımızın şiirlerinden bir kaçını biliriz, cidden nefistir. Çünkü Nurettin hisli bir insandır ve ifadesi de pek güzeldir. Fakat ben nükte ve espriyi seven Nurettinle biraz şakalaşmaktan kendimi alamadım. Şakayı daima hoş gördüğü için yazıyorum; hazret acaba "Yüksel Yayınevi„ ne serdiği bu seccadeyi hangi sudan çıkardı?..

BİR İHTİMAL DAHA VAR:

Geçenlerde "Bir ihtimal daha var...„ şarkısından bizar olup bir yazı yazmış ve acaba nereye kaçsam demiştim... Balıkesirde M. E. imzalı bir okuyucum, bana yolladığı bir mektupta; ayni dertten muztarip olduğunu ve nereye kaçacaksam beraber gelmesi için kendisine de bildirmemi istiyor. Ben ikimizin bir olup her hangi bir tanıdığa misafirliğe gitmemizi teklif ediyorum. Çünkü bu zamanda evine iki tane birden misafir geldiğinden dolayı evdekilerde neşeye takat kalmayacağından şarkı da söylenemeyecektir.

Bir ihtimal daha vardır; o da benim kendisine bir aylığına misafir olmamdır; söyle canım ne dersin?..

Zaparta

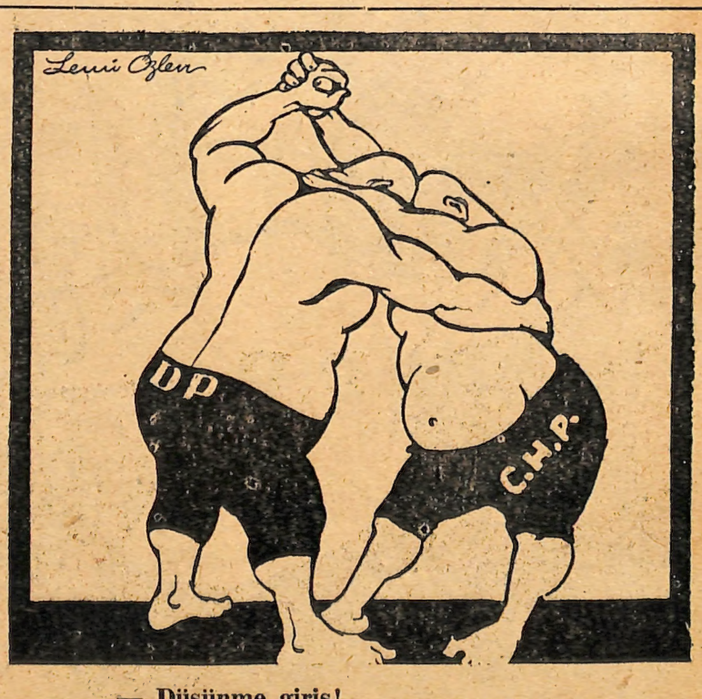

— Düşünme giriş!..
— Hayır, düşünüp girişeceğim!..

No. 550, CİLT: 22, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 11 TEMMUZ 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

YAZIN ZEVKİNİ ÇIKARANLA ÇIKARAMAYAN!..

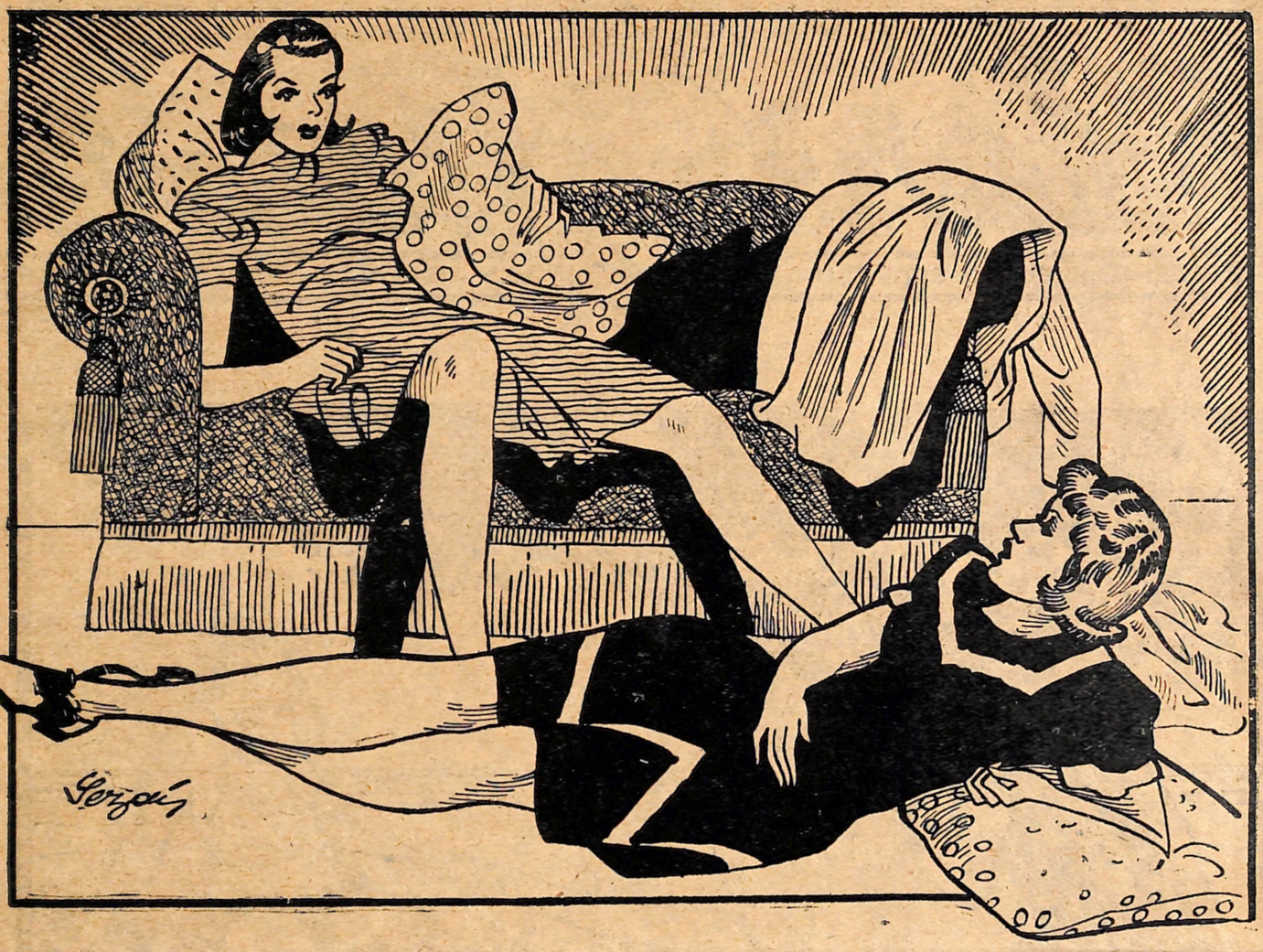

— Eskiden evlenirken yüzgörümlüğü verirlermiş!..
— Tabiî, yüzlerini görmeden evlenirledi de onun için!..

NEREDEN BİLİYORMUŞ?

İki arkadaş buluştular. Biri ötekini alaya aldı:

— Tebrik ederim. Dün yanında güzel bir kızla Beyoğlundan geçiyordunuz!.

— Beğenemedin mi?.. Elbette güzel!..

— Benim de bir şey dediğim yok... Hem güzel, hem tatlı!.

— Tatlı olduğunu nereden biliyorsun?

— Senden önce tadına bakmıştım da!.

KAPAĞI BİR AÇILIRSA!

Kızgın güneş altında şose yapılıyordu. İşçilerden biri geldi, doktora:

— Dudaklarım çatlıyor! dedi. Bunun bir devası yok mu?.

Doktor:

— Neden olmasın?. Kantinde Krem Pertev var. Ondan bir kutu al, bir şeyin kalmaz!

Amele gitti. Ertesi gün tekrar geldi:

— Doktor dudaklarımın çatlağı geçmedi.

— Krem Pertev al demiştim... Almadın mı?

— Aldım, yuttum!

— Ne?..

— Kutuyu su ile yuttum!.. Ama bir tesirini görmedim!

Doktor başını salladı:

— Kutunun kapağı bir açılırsa görürsün!..

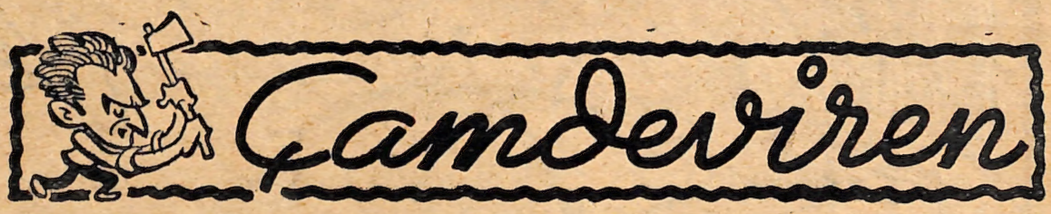

DİKKAT...

Önce ufuk kararır, bir serin rüzgâr gelir,
Arkadan yağmur gelir, dolu gelir, kar gelir...

Fırkaların kavgası başladı böyle bizde,
Encamına dalınca aklıma zarar gelir!

İlk bakışta göründü bir muhabbet havası,
Bu havanın peşinden sandım ki bahar gelir;

Sandım ki, âsasile doğru yollar gösteren
Her çobanın ardından bir uysal davar gelir:

Bir de baktım ufuktan demokrasi yerine,
Kuzuları kurt yapan fitneci bir yâr gelir.

Kimi Halk Fırkasına girer selâmet diye,
Kimi kalkıp Demokrat partiye koşar, gelir.

"Programın nicedir?„ diye sorsan kazara,
Kimden olursa olsun, cevabı zor zar gelir!

Haritayı görünce demiş ki Yavuz Selim:
"Cihan bir padişaha görünüşte dar gelir.„

Cihan bir padişaha yetmezse, Çamdeviren
Memleket on lidere bilmem, ne kadar gelir?

Çamdeviren

İNSAN KAÇ HAYAT YAŞARSA O KADAR ÖLÜMLE ÖLÜR... (Ata sözü)

Akıl Hocası

Bursada K. H. :

"Daima başında kavak yelleri eser, bütün dünyaya yüksekten bakar, burnu kaf dağında, anlı şanlı bir kızım var.. Böyle kendini beğenmiş bir kıza uygun bir eş nerede bulunur?,,

CEVAP :

Bir kere Uludağa başvurursunuz... O da yanaşmazsa, kızınıza, başını yelden muhafaza etmesini, dünyaya Bursa ovasından bakmasını ve burnunu da Maltepeden yukarıya kaldırmamasını tavsiye edersiniz!.

* * *

Sarayönünde F. K. :

"1. Çok sevdiğim resim sanatını tamamile kavramaklığım için ne gibi çarelere baş vurayım?

2. Hakiki aile saadeti kadının güzelliğinden mi, yoksa diğer vasıflarından mı husule gelir?

3. Bayrak, milletlerin timsali olduğuna göre, başta durması icabederken neden gemilerin arkasında dalgalanıyor?,,

CEVAP :

1. İstidadınızı resim tahsili ile kuvvetlendirmeniz lâzımdır. Bu tahsili size temin edecek kuvvette bir Güzel Sanatlar Akademisi de mevcuttur.

2. Kadın güzelliği kadınlağın iyi vasıflarile desteklenince, saadet temin eder... Diğer iyi vasıflardan mahrum olan bir güzellik, saadetin değil, felâketin ta kendisidir!

3. Her halde gemilerin birinci ve lüks mevkileri arka taraflarında bulunduğu için, en şerefli yer diye bayrakları oraya asmak âdet hükmüne gelmiş olacak... Meselenin aslını bir de Abidin Daverden tahkik etmeli.

★

Yenişehirde B. S. :

"1. Bir kızla sevişiyorum. Fakat sevdiğim kız, gündüz işile meşgul; gece, evinden bırakmıyorlar... Onunla nasıl buluşabilirim?

2. Tombul Teyze 120 basamaklı bir merdiveni nasıl çıkar?

3. İki arkadaşım var: Biri içtikçe şişmanlıyor, diğeri içtikçe zayıflıyor Neden?,,

CEVAP :

1. Evlenme dairesinde...

2. Asansörle.

3. Yedikleri mezenin cinsinden ve miktarından.

Merzifonda A. K. :

★

"1. Bütün hayvanlar gözü açık doğdukları halde, kedi, köpek neden gözleri kapalı doğuyor?

2. Sigaranın kötü arkadaştan iyi olduğunu söylerler... Doğru mu?.,,

CEVAP :

1. Hayvanların en zekileri oldukları için... Sürünecekleri, aç kalacakları, dayak yiyecekleri dünyayı bir iki gün geç görmek düşüncesile gözlerini yumuyorlar!

2. İnanmayın: Sigarayı bırakmak için kötü arkadaşa razıyım... Fakat imkânı yok!..

★

Polatlıda İ. İ. :

"1. Burnunuz çok uzun... Acaba akılınız burnunuzdan mı taşıyor?

2. Kimine akıllı, kimine akılsız derler... Aklı ölçen bir âlet var mı ki böyle söylüyorlar?,,

CEVAP :

1. Suallerin bazısına aklımızı yorarak, bazısına burnumuzu kıvırarak cevap veririz... Burun kıvrılacak sualler fazla geliyor olmalı ki tabiat bu hususta bize cömert davranmış.

2. Akıl ölçen âlet yoktur ama hareketler vardır. Bu hareketlerle insan kendisinin akıllı olup olmadığını, âlete hacet kalmadan, meydana çıkarır!

★

Bafrada J. D. :

"Nisan birde söylenen yalanlar nisan balığı oluyor da diğer ayların birinde söylenen yalanlar niçin o ayların balığı olmuyor?,,

CEVAP :

Bahar gelince, yılarlar gömlek, insanlar da huy değiştirmeye başlar: Nisan yalanı, gelecek yalanların müjdecisidir... Öteki yalanlar bu balığın yumurtaları olduğu için ayrı ayrı isim vermeye lüzum görmemiş olacaklar.

Akıl Hocası

TEHLİKELİ KAYIP

Delikanlı kızdan bir buse istiyor, kız nazlanıyor, bir türlü razı olmuyordu. Genç:

— Canım! dedi, niçin böyle inatçılık ediyorsun. Sen çocuk değilsin!. Bir buse!.. Bir buseden ne çıkar?.

— Olmaz!

— Canım bir kere kendini öptürmekle ne kaybedersin ki?!.

Kız samimiyetle itiraf etti:

— Kendimi!.

İMTİHANDAN SONRA...

— Geçtin mi?

— Hayır, vazgeçtim!...

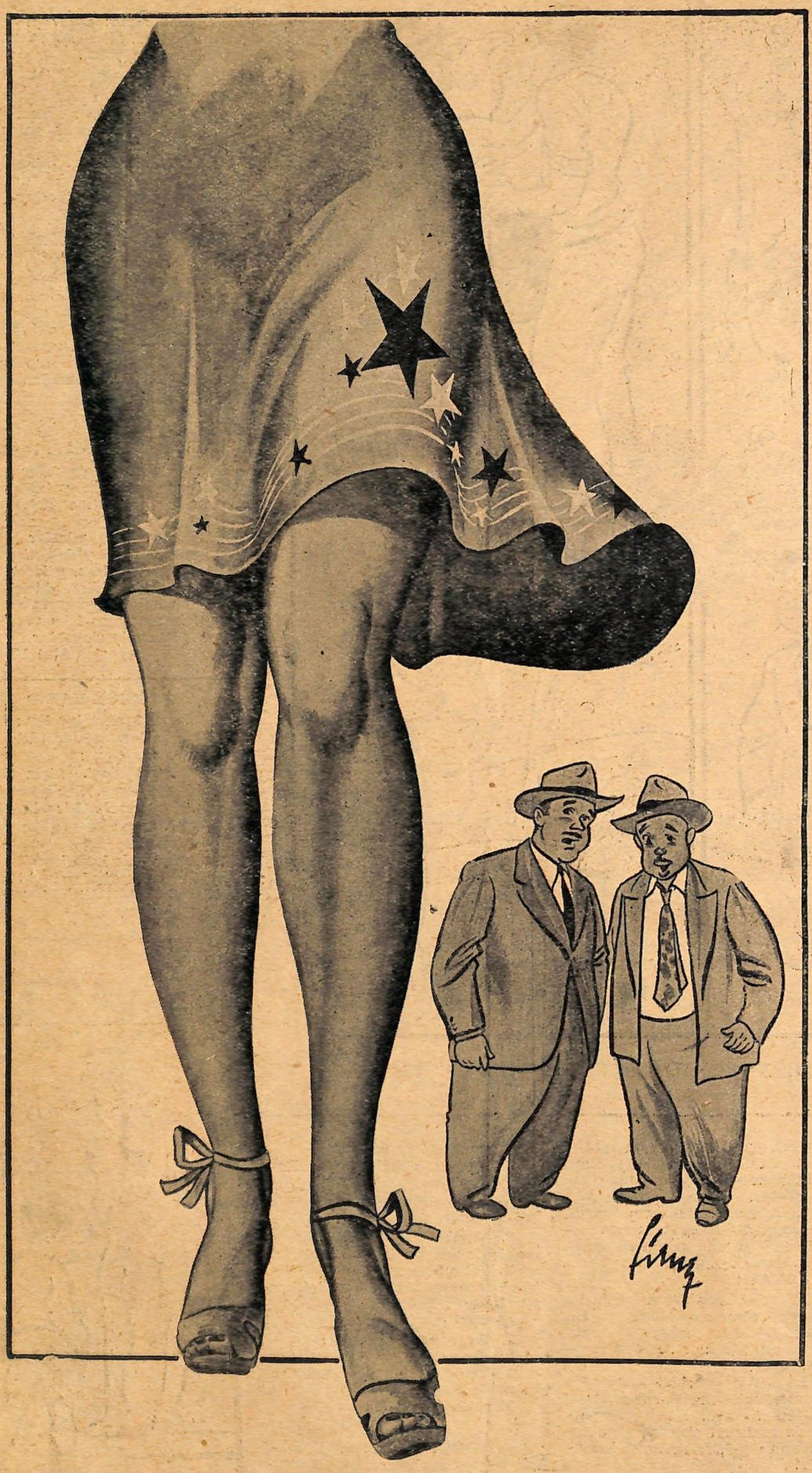

— Şu kadın bacağı Allahın nimetidir vesselâm!
— Ne o estetik mütehassısı mısın birader?..
— Hayır, çorap tüccarıyım!..

Kimse Duymasın

FATURAYI GÖRÜNCE...

Yeni zengin otomobil almağa gitmişti. Acente memuru en güzel arabalardan birini göstererek:

— Bayım, dedi, bütün dünyada bundan güzel otomobil yoktur. Tekerlek sistemi o kadar iyidir, makaslar o kadar kuvvetlidir ki yolda giderken hiç bir çukuru hissetmezsiniz. Arabanın sürati o kadar fazladır ki başka otomobillerle bir saatte aldığınız yolu bu araba ile nasıl geçtiğinizi farkedemezsiniz... Kanapeler o kadar rahattır ki insan nerede oturduğunu anlamaz.

Yeni zengin lâfı kesti:

— Onun farkına varmayacağız, bunun farkına varmayacağız. Otomobil aldığımızı nerden bileceğiz?.

Memur tilki gülüşile el uğuşturup boyun kırdı:

— Faturayı öderken bayım!.

İKİ DÜNYA

Hava yolları açıldığındanberi bütün seyahatlerini tayyare ile yapıyordu. Uçak yolculuğunun rahatlığından, çabukluğundan bahsedip duruyordu.

Arkadaşı ise pek korkaktı. Daha tayyareye ayak bile basmamıştı. Basabileceğe de benzemiyordu. Beriki yeni bir yolculuğa çıkarken onu da kandırmağa çalıştı:

— Yahu, etme, eyleme!. Gel sen de benim gibi tayyareye bin!. Rahatlığı, çabukluğu, hattâ nisbeten ucuzluğu bir yana, keyifi dünyaya değer!. Şöyle bir kere yerden yükseldin mi bütün dünyayı görürsün!.

Korkak tasdik etti:

— Evet, bir de aşağı inersen öbür dünyayı görürsün!.

Orman Genel Müdürü:
NAZIM BATUR

MAHKEMEDE

On sekiz yaşında güzel bir kız, otuz beş yaşlarında, ipsiz sapsız bir adamı dava ediyordu. Kızcağız geceleyin bir arkadaşile beraber sinemadan dönerken bu adam tarafından zorla öpülmüştü.

Yargıç sordu:

— Vaka nasıl oldu, anlat bakayım kızım?

— Efendim, arkadaşımla beraber sinemadan dönüyorduk. Bizim evin sokağına saptığımız zaman karşıdan bu adam göründü. Tam kapının önünde birdenbire üstüme saldırıp "Ah anam!„ diye boynuma sarıldı, zorla öptü.

Yargıç, döndü, sanığa sordu:

— Ne dersin?. Bak, kızın boynuna sarılıp ah anam diye öpmüşsün!.

Külhanbeyi boynunu büktü:

— Kendi ağzile ikrar ediyor bayım, anam zannetmiştim!..

YENİ EĞLENCELER

Oturmuş, esneyip duruyordu. Arkadaşı:

— Yahu, ne miskin miskin düşünüyorsun?!. dedi. Haydi, kımılda biraz!.

Öteki şikâyet etti:

— İşim yok. Canım sıkılıyor!.

Arkadaşı güldü:

— Allah Allah!.. Aklına yeni bir parti kurmak da mı gelmiyor?..

DÜŞEŞ

Bir genç kızı takip ediyordu. Kız bir apartımana girdi. Başka bir zaman tekrar oralarda dolaşmak için kızın hangi apartımana girdiğini tesbite çalışırken apartımanın kapıcısı sordu:

— Kimi aradınız bayım?

— Şey... Aksilik, ismini unuttum birdenbire... Bu apartımanda genç, şık, neşeli bir bayan oturmuyor mu?

Kapıcı güldü:

— Oturuyor, dedi, buyurun, çıkın!..

Şaşaladı:

— Ya?!.. Hangi katta?

Kapıcı sükûnetle cevap verdi:

— Hangisinde isterseniz var!

— Herif çabuk yürü, yakarım seni!..

— Lüzum yok karıcığım, ben yandım bile!..

KADINLARIN MUHTELİF YAŞLARDA BİRBİRLERİNE SORDUKLARI SUALLER:

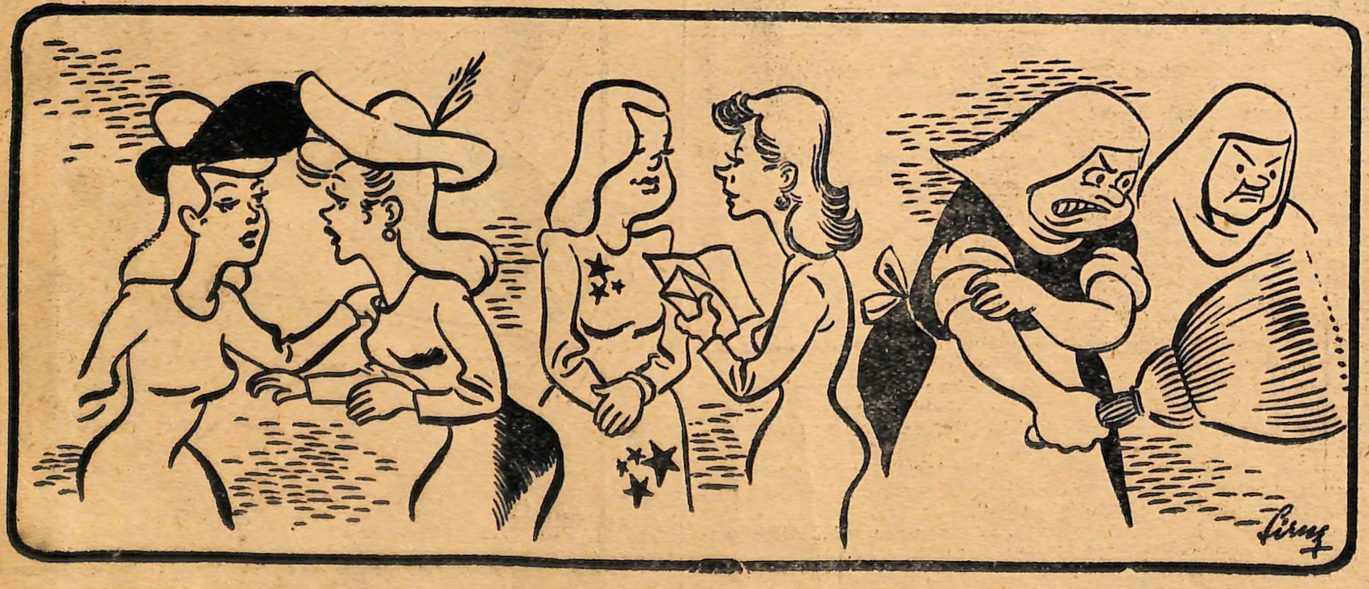

18 yaşında:
— Acaba güzel mi?

30 yaşında:
— Ne iş yapıyor?

50 yaşında:
— Nerede kaldı?

— Nejat için karagün dostudur diyorsun, ne yaptı?
— Ne yapacak, bütün kış sinemada yanımdan ayrılmadı!..

PAMUK İPLİĞİ

Yazan: ÇALAPALA

Onu bizim Muammerin düğününde tanıdım. O kadar güzel bir kızdı ki anlatamam!.

Senin rastladığın kızların çoğu güzeldir, diyeceksiniz. Hele hikâyelerdeki kızların hemen hepsi!.. Mademki bir hikâye anlatmağa başladın, söyleyeceğin kız da muhakkak güzel olacaktır.

Vallahi öyle değil!.. Ben o kadar romantik bir muharrir değilim. Güzeli, çirkini ayırdedecek kadar da zevkim vardır. Bu kız çok güzeldi. Yalnız güzel değil şahane idi. Evet, şahane! Kraliçe gibi bir kız!..

Ne çare?!.. Bana bir oyun oynadı ki oyunlara benzemez!.. Başka kadınlara benzemediği gibi oynadığı oyun da pek yaman oldu.

Hikâyeye neresinden başlayayım bilmem ki? Hatırladıkça yüreğim yanıyor. Adeta mizah hikâyesi değil, acıklı bir hikâye... Tabii benim için acıklı!. Siz kahkahayı basacaksınız!.

Dedim ya, Muammerin düğününde gördüm. Görünce de gözlerim kamaştı. Hemen Muammerin yanına koştum:

— Ulan, dedim, bu kraliçe kim?!..

Muammer telâşla:

— Yavaş konuş! dedi. Amcası arkamızda...

— Şöyle gel öyleyse!.

Muammeri bir yana çektim; sordum:

— Kim bu kız?.

— Adı Peride... Anası, babası ölmüştür. Bir kaç yüz bin lirası var. Şu şişman adam amcası. Onunla beraber Ankarada oturur.

— Peride! Peride!.. Ne de güzel isim!.. Kendisi de peri gibi!. Beni tanıt şuna!.

— Olmaz!.. Amcası çok mutaassıp bir adamdır. Kızı kimse ile konuşturmaz. Kimse ile dans etmesine de izin vermez.

— Etme Allahaşkına!.

— Vallahi benim elimde bir şey yok!. İstersen amcasile tanıştırayım!.

— Şeytan görsün amcasının suratını!. Sen beni kızın yanına götür!.

— Yapamaaaam!.. Aile arasında gürültü çıkar.

— Peki, Allah cezanı versin!.. Bâri amcasına takdim et!.

— O olur!.

Beni peşine taktı, amca bayın yanına gittik. "Mektep arkadaşlarımdan,, diye beni tanıttı. Adam da lâf olsun diye memnunluk getirdi. Ben hemen yanındaki koltuğa oturdum. Sağdan soldan başladık konuşmağa... Adamcağız hayli sofu!. Ben de hoca zadeyim. Başladım dinden, diyanetten lâf etmeğe. Adamcağız benden bir hoşlandı, bir hoşlandı!.

Derken kız amcasının yanına geldi. Bay amca neşe içinde:

— Bak Peride! dedi. Bu evlât bizim Muammerin sınıf arkadaşlarındanmış. Pek efendi bir çocuk maşallah!.

Hemen yerimden fırladım:

— Buyurmaz mısınız efendim? Otursanıza!.

Oturdu. Ben yine çenemi açtım. Zaten çeneden başka sermayemiz ne?..

Amcanın ağzı kulaklarında... Kızın da bakışları aydınlık ve neşeli... Tabii bende de keyif tamam!. Caz çalıyor, herkes dans ediyor, ben harıl harıl konuşuyorum. Amca da benden aşağı kalmıyor. Lâfı ben bırakıyorum, o alıyor, o bırakıyor, ben alıyorum.

Bir aralık:

— Evlât, sizin eğlencenize mâni oldum! dedi. Herkes eğleniyor, dansediyor. Sohbete doyum olmaz. Sizi sıkmış olmayayım?!.

Nihayet işi tavına getirmiştim:

— Beyefendiciğim, dedim, ben de sizin sohbetinizden çok lezzet aldım. Muammerin düğününde dans etmek de bir vazife!

Ve, Peridenin gözlerinin içine bakarak sözümü şöyle tamamladım:

— Ben pek büyük bir şerefin talibiyim!. Bilmem müsaade buyurulur mu?

Bay amca, Perideye döndü:

— Elbette!. dedi. Haydi kızım siz de dans ediniz!

Kızcağız, sudan uzanan bir nilüfer gibi yerinden kalktı. Dans edilen yere kadar yürüdük. İncitmekten korkarcasına elini ve belini tuttum. Tango çalınıyordu. Yürümeğe başladık.

Aman yarabbi!. Bütün gözler bizim üzerimize dikilmişti. Meğer reddedeceğini bildiği için kimse kızı dansa kaldırmağa cesaret edemyormuş. Halbuki kızcağızın dans etmek istediği belli... Gayet güzel dans ediyor.

Allah cezamı versin! Shakespeare'in âşıkları gibi bir görüşte severim!.. Perideye de deli gibi bağlanmıştım...

Mis kokulu saçlarının arasına, ancak onun duyabileceği bir sesle fısıldadım:

— Affedersiniz, dansa davet etmekle belki de amcanızın yanında sizi müşkül duruma soktum. Fakat sizinle bir dakika olsun baş başa kalmayı o kadar arzu ediyordum ki!..

Cevap vermedi.

— Hiç değilse bana kızmadığınızı söyleyiniz.

Yine cevap yok.

— Danstan hoşlanmaz mısınız yoksa?!.. Halbuki çok güzel dans ediyorsunuz... Bense o kadar iyi dans edemem.

Nihayet cevap verdi:

— Hayır, iyi dansediyorsunuz

Sevinçten deli olacaktım!.. Bu tatlı sesi devam ettirmek lâzımdı.

— İyi dans edemediğimi bilirim! dedim. Fakat iltifatınız beni çok memnun etti. Yalnız korkarım, sevinçten ayaklarım birbirine dolaşacak!..

Tekrar susmuştu; Konuşmuyordu. Üzmekten, ürkütmekten, darıltmaktan korktuğum için konuşamıyordum. Fakat konuşmadan da nasıl durabilirdim?

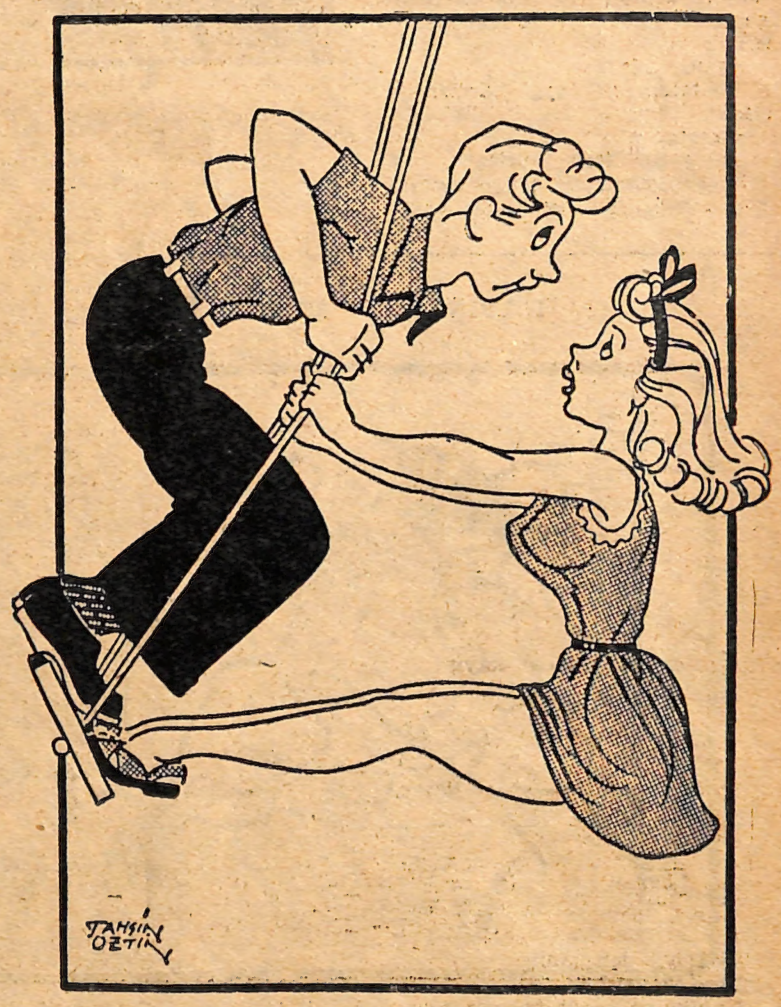

— İyi sallanıyorsun...
— Bütün sene sınıfta ekzersizini yaptım!..

— Güzel kız, beni tek derece ile seçip kalbinin sandalyesine oturmama müsaade et!...

— Ah, dedim, bu dansın hiç zevkini çıkaramıyorum!.

— Neden?. diye sordu.

— Bitiverecek diye korkuyorum da ondan!.

Yine sustu.

— Sizinle tekrar görüşmek isterdim!. dedim.

— Mümkün değil!

— Neden?.. Ben bu kadar çekinilecek bir adam mıyım?. Bakınız amcanız da bana güler yüz gösteriyor!.

— Olabilir. Ama ben sizinle konuşamam. Hem benimle ne konuşacaksınız ki?!.

— Her halde sizi sıkmayacağıma emin olunuz!

— Ondan eminim.

— Şu halde vâdediyorsunuz!

— Mümkün değil... Çünkü yarın Ankaraya dönüyoruz!..

— Ne diyorsunuz?. Sizi bir anda buldum, bir anda kayıp mı edeceğim?

— Öyle!.

— Beni hiç hatırlamayacaksınız demek?.

— Siz beni daha evvel unutmuş olursunuz!.

— Hiç bir zaman!..

— Benim için ne koket kızdı diyeceksinizdir!.

İşte o zaman avucumdaki elini hafifçe sıkmağa cesaret ettim:

— Böyle demeyiniz!.

Diye yalvardım.

Hakikaten tango parçası bitecek diye yüreğime iniyordu. Çünkü onu bir daha kaldırmamın imkânsız olduğunu biliyordum.

— Sizi Ankarada arayabilirim! dedim. Ankaraya geldiğim zaman sizi nasıl bulayım?

— Evime telefon edersiniz! dedi.

Numarayı sordum; söyledi.

Artık konuşamıyordum. Çünkü unutmamak için kendi kendime numarayı tekrarlayıp duruyordum.

İyice ezberledikten sonra tekrar konuşmaya başladım. Fakat o sırada da dans bitti. Yerimize dönerken:

— Sizi Ankarada mutlaka arayacağım!.

Diye fısıldadım. O kraliçe tebessumile:

— Aramazsınız!. dedi. Pamuk ipliğile bağlı dostluğunuz çabuk kopar.

— Bilâkis! dedim. Dostluklar ne kadar nazik, ne kadar ince bağlarla bağlı olurlarsa o kadar değerlidir. Zincirle bağlı insanların birbirinden ayrılmamaları pek tabiîdir. Fakat pamuk ipliğile bağlı olanlar birbirlerinden kopmazlarsa dostlukları daha kıymetli olmaz mı?.

★

Aradan günler geçti. Bir türlü Ankaraya gitmek nasip olmadı. Hiç olmazsa küçük bir mektup yazayım dedim.

Adresini bilmiyordum. Muammere nasıl sorarım? Telefon numarası aklımda idi. Rehberde bu numarayı bulup hizasındaki adrese yazmayı düşündüm. Rehberde numaralar isim sırasına göre yazılı olduğu için Peride isminde bulmak kabil olmadı. Bütün rehberi tarayıp o numarayı bulmağa karar verdim.

Bu, deliye pösteki saydırmak gibi bir şeydi, ama benim de deliden farkım neydi ki?..

Sayfaları çevirdim, çevirdim, çevirdim. Aradım, aradım, aradım. Nihayet söylediği numarayı buldum. Sevincimden, saadetten bitkin bir halde hizasındaki isim ve adres yerine baktım.

Ne yazılı idi biliyor musunuz?

Kumrular polis merkezi!

Hain kız, bana, evim diye, polis karakolunun numarasını vermişti...

Çalapala

İŞE BAKIN:

Adı lâzım değil, meşhur yazarlarımızdan birini millî bankalardan birinin basın ve propaganda müşavirliğine getirmişlerdi. Önce kendisine üç yüz lira maaş bağlandı.

Aradan iki ay geçti, maaş dört yüz, altı ay sonra beş yüz, bir sene sonra altı yüz oldu. Sayın müşavir bu son zammı da aldıktan sonra direktörün yanına çıktı:

— Affedersiniz, dedi, sizi rahatsız ediyorum. Maaşıma yeni bir zam yapılmış. Fakat ben kendimi bu zamma değil, maaşa bile layık görmüyorum. Çünkü bir senedenberi yayın ve propaganda için ne teklif ettimse hiç biri yapılmadı. Hiç bir işinize yaramadığımı görerek müteessirim.

Direktör gülerek yerinden kalktı, dostumuzun sırtını okşadı:

— Nasıl yaramazsınız bayım, bir senedenberi siz ne derseniz tamamen tersini yapıyor ve çok muvaffak oluyoruz. Banka sizin hizmetinizden çok memnundur!

MAHKEMEDE

Anasını balta ile öldürmüştü. Savcı ölüm cezası verilmesini istedi. Yargıç:

— Bir diyeceğin var mı?

Diye sordu. Sanık boynunu büktü:

— Ne diyeyim hâkim bey!. dedi. Ben anasız kalmış bir zavallıyım!. Bir öksüze merhamet edin!.

FELÂKET!

Kocasile birlikte kumaş alıyorlardı. Bayan mağazada eski bir arkadaşına rastladı.

— Nasılsın Müjgâncığım?

— Teşekkür ederim. Sen nasılsın?. Sen de kumaş alıyorsun galiba!.

— Evet ama ne alacağımı bilemiyorum ki!

— Neden?

— Biçim hususunda bir karar veremedim!

— Sorma kardeş ben de öyle... Bu sene bizim çocuk sık sık hastalandı. Yeni filmleri hiç takip edemedim. Artistler ne giyiyorlar, bilmiyorum ki!.

TESİRLİ SÖZLER

Adam ilânı aşk ediyordu:

— Sizi seviyorum!. Bütün varım yoğum sizin uğrunuza feda olsun. Taksimdeki apartımanım, Ankaradaki köşküm, bankadaki...

Kadın şefkatle kollarını adamın boynuna dolayıp sözünü kesti:

— Üzülme yavrucağım!.. Ben de seni seviyorum!.

HEPSİ AYNİ FİKİRDE!

Nişanlısına bir yüzük hediye etti. Kızcağız pek memnun oldu, pek beğendi:

— Teşekkür ederim Adnan, dedi, hem nazik, hem de zevk sahibi bir adamsın. Bu ne güzel yüzük böyle?!.

Adnan göğsünü kabarttı:

— Bilirim, güzeldir. Bütün nişanlılarım bu yüzük için senin söylediklerini söylemişlerdi!.

EN DALGIN ADAM

Bir toplulukta en dalgın adamı tarife çalışıyorlardı. Herkes bir şey söyledi. Nihayet profesörden biri şöyle bir tarif yaptı:

— En dalgın adam, sabahleyin saatini tamir için saatçiye bırakıp da akşam üstü, acaba saatçi kapadı mı diye saatine bakmak için elini cebine atan adamdır!

YÜZ MESELESİ

Uşak geldi, baya:

— Efendim, dedi, bakkal gelmiş, biriken hesabınızı kapatmanızı rica ediyor.

Bay çatındı:

— Allah Allah!.. Ne münasebetsizlik. Ben sana alacaklılardan biri gelecek olursa benim için evde yok, nereye gittiğini de bilmiyorum, dersin diye tenbih etmedim mi?.

— Ettiniz ama, bakkala benim de epeyce borcum olduğu için yüzüm tutmadı!.

Sümer Bank Genel Müdürü HULKİ....

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— 14 —

— Daha sonra... Ah, bana bir kudret verseniz o kadar çok söyleyeceğim ki... Fakat bir türlü bulamıyorum, içimden geçenleri bulamıyorum. Meselâ, siz, şöyle, dilinizin ucuna ne gelirse söyleyiverin.

— Ne olacak?

— Allahaşkına söyleyin, Bakın o zaman ben nasıl çözülüvereceğim. Yani dilim, gönlüm, gözüm her şeyim çözülecek...

— Bir şey mi söyliyeyim? Bir şey, bir şey... Meselâ toprak desem?..

— Toprak mı?.. Ah, yeter, işte görüyor musunuz, sizi Tanrı konuşturuyor, çünkü beni, o tatlı ölümler gibi, o istenen, arzulanan, aşk ve ihtirasla beklenen ölümler gibi bir ölüm sarıyor, sıcak bir toprağın hararetini, kokusunu, güzelliğini bilir misiniz?

— Fakat... hayret, ne güzel konuşuyorsunuz?

— Bana toprağı söyletiyorsunuz, bütün kokladığımız çiçeklere hayat ve renk veren toprak... Hayran olduğumuz bir nefis meyveyi de var etmiyor mu?

— Hayret, siz nerede okudunuz?

— Nasıl nerede okudum?

— Tahsiliniz demek istiyorum.

— Orta mektebi bile bitiremedim.

— Ne diyorsunuz?

Birdenbire başını çevirip yüzüme baktı. Gözlerinin içinde, üzerinde bulunduğum şu güzel denizin bütün renkleri vardı. Öyle tatlı bakıyordu ki, gözlerindeki hayret o kadar sıcaktı ki, gayri ihtiyarı gözlerimi yaklaştırdım, baktım. Başını geri çekmedi ve güldü:

— Cesaretiniz büyük müdür?

— Hayır, dedim. En ufak şeyden korktuğum olur.

— Meselâ bir fareden mi?

— Evet, birdenbire ayaklarımdan geçiveren bir fareden bile...

— Ne kadar da safiyetle söylüyorsunuz? Hem.....

— Hayır, konuşmayın, öyle durun, böyle sizi, hayallerimin güzel rüyasında, bulut gibi dolaşan kadınlara benzetiyorum.

— Bunun için mi dikkatle yüzüme bakıyorsunuz?

— Evet...

Başlarımız birbirine o kadar yakındı ki, nefeslerimizin hafif rüzgârını bile duyuyorduk. Bir an onun gözleri içinde harikulâde bir serap gördüm: Beni çağıran bir gölge, yine onun gölgesi... Yine o, tıpkı bir ince duman gibi süzülerek:

— Gel!.. dedi.

Allahım, nasıl oldu, o ne andı, o ne harikulâde bir kuvvet, belki de denizler kızının kudretile başlarımız hissedemeyeceğimiz bir şekilde birbirine yaklaştı ve bir anda dudaklarımız birbirini buldu.

Gözlerimi yumdum ve onun harikulâde kokusuna karıştığımı, kaynadığımı, yer yüzünden göklere, meleklerin dünyasına doğru çekildiğimi hissettim.

Bir anda ve hızla çekildi ve:

— Ah!.. dedi.

Yüzü bir gelincik yüzü gibi kızarmıştı. Şaşkına dönmüş gibi, silkinerek uzandı ve otomobilin kapısından fırladı.

Allahım!...

Kendimi oturduğum yere bıraktım.

Hayır, bu bir rüya idi. Bütün ömrümce, hele bütün delikanlılığımca gördüğüm rüyalardan biri.

Hayır, bu doğru olamazdı. Çünkü, ben, bir fakir delikanlı idim. O bana.... düşünmemeliyim, çünkü düşünürsem, bu rüyayı kaybedebilirdim.

— V —

"Meyve ağacından uzak düşmez.,, Atalar sözü

Karaya çıkarken şoförün yanına oturdu ve bütün yol tek bir kelime bile konuşmadı.

Otomobil geniş caddelerden geçerken ben, sadece onun lepiska saçlarının taç gibi çevrelediği başına baktım. Lâcivert beresile insana okşamak, öpmek arzularını veren bir baş... Ne sağa, ne de sola baktığı için yüzünün en ufak bir parçasını bile göremiyordum. Fakat ben de ondan farksızdım, ben de kıpırdayamıyordum. Ben de onun gibi taş kesilmiştim.

Allahım bu nasıl olmuştu? Hangi kuvvet bizi birbirimize itmişti? Nasıl olmuş da birbirimize yaklaşmış ve... dudaklarımız birbiri üzerine kapanmıştı? Bilemiyorum, hayır anlayamıyorum.

Bir apartımanın önünde durduk. Amcazadem bir sıçrayışta yere atladı ve şoföre döndü:

— Beyefendinin çantasını yukarıya çıkar Kâmil! dedi. Yürüdü.

Bir kaç adım yürüdükten sonra bir kabalık yapmaktan ürker gibi bana döndü:

— Buyurun Ali bey...

Merdivenleri asabî hamleciklerle çıktı, asansöre bindi ve beni bekledi. Kapıyı kaparken:

— İstanbula yeni mi geliyorsunuz? diye sordu.

Yüzüme bakmıyordu. Sesi sertti. Bir şey anlamak istediği muhakkaktı.

— Evet, dedim.

— O halde asansöre yeni biniyorsunuz! Başınız döner!..

— Hayır. Bu dünyada başımı döndürecek artık hiç bir şey yoktur sanıyorum.

— .....

— Geldiğime o kadar pişmanım ki...

— .....

— Eğer gelmemiş olsaydım şu dünyaya safiyane bakmakta devam edecektim...

— Artık zenginsiniz, istediğiniz gibi yaşamakta serbest olacaksınız, fena mı?

— .....

— Hangi otele ineceksiniz?

— Bilmiyorum, birisine, fakat hangisine?.

— Demek ilk defa asansöre biniyorsunuz? Başınız dönmedi demek? Geldik, buyurun!..

Geniş bir daire önünde Handan kapıyı çaldı, bekledi. Eldivenlerini didikliyor, ve başını asabî asabi sağa sola çeviriyordu.

Kapı açılınca ok gibi içeriye girdi. Beresini başından çekti ve hizmetçiye sordu:

— Arayan var mı?

— Neşet bey içerideler hanımefendi!.

Genç kız birdenbire, âni olarak döndü, bana baktı. Göz göze, bir an için bakıştık. Sonra döndü:

— Buyurun Ali bey!..

Ne demek istemişti? Kimdi bu Neşet bey? Neden bana öyle bakmıştı?.

Yürürken üzerindeki lâcivert muşambayı çıkardı, hizmetçiye verdi. Ben de şapkamı uzattım.

Salona girince, ta karşıdan uzun boylu bir genç ayağa kalkarak koştu:

— Neredesin, seni bekliyordum, öyle de....

Sözünü bitiremedi, beni görünce hayretle baktı.

Genç kız beni ve onu elile gösterdi:

— Amcazadem Ali bey, nişanlım Neşet...

Hayır, ben yalnız onu öpmüş olmakla sersemlememiştim. İşte, bu da benim için bir sersemlik vesilesi oldu. Hayretle delikanlıya baktım ve sonra uzattığı eline...

Gürültülü bir sesle:

— Hoş geldiniz, giyaben sizinle müşerref olmuştuk. dedi.

Uzattığı eli sıktım:

— Ben ise sizi bir yerde gördüğümü hatırlamıyorum! dedim.

Genç kız güldü, uzanıp tabureden bir sigara aldı.

Delikanlı da gürültü ile güldü:

— Çok neşelisiniz, ne de çabuk bir espri buldunuz, öyle ya, insan görmediği adamla müşerref olmaz!...

Artık hayatımda bir mücadelenin, yeni bir mücadelenin başlamış olduğunu, kanımda başka bir hararet yerleştiğini düşünüyordum. Dünkü ben, bugünkü ben değildim. Ancak istasyona kadar bir pısırıktım. Halbuki şimdi bazan bir kuzu gibi sakin, bir aslan gibi yırtıcı hissediyordum kendimi... Hele gözlerimi kaldırıp da ona baktığım zaman...

— Ayakta kaldınız, buyurunuz, oturunuz.

— Hayır, dedim. Siz oturun, ben ekseriyetle yorgun olduğum zaman ayakta dinlenirim.

— Amma yaptınız? Ayakta dinlenilir mi?

— Tıpkı köseleler gibi... Döğüle döğüle tekâmül ettirildiği gibi...

Handan pencere yanında bir kanepeye oturmuştu. Gözlerini dışarı vermiş, derin derin sigarasını içmeğe başlamıştı. Işık yan tarafından geldiği için burnu, nefis bir güzellikle gölgelenmişti.

— Ne harikulâde güzellik? diye fısıldadım.

Neşet bey hayretle başını kaldırdı, benim, Handana baktığımı görünce başını çevirdi, o da baktı:

— Hangi güzellik?

— Keşfedemediniz mi?

— Hayır, dışarısı mı?

— Susss, yavaş söyleyin, duymasın...

— Kim duymasın?..

— Handan hanım... Dikkat ediniz, bakınız, benim yanıma gelip bakınız. Şu yüzünün yan taraftan görünüşüne bakınız! Orman perileri bundan güzel olamaz!

Neşet beyi omuzundan çekip yanıbaşıma almıştım. Omuzunu sıkıyor ve mırıldanıyordum:

— İlâhî bir güzellik... Ah, fakat siz bunu geç görebildiniz... O halde siz sevmiyorsunuz?

— Neyi?!.

— İşte, görüyor musunuz? Neyi sevdiğinizi bilmiyorsunuz. Handan hanımı sevdiğinizin farkında bile değilsiniz. Çok yazık, halbuki öylesine sevmeniz lâzım ki, şu anda benim gibi gaşyolmalısınız. Bu güzellik önünde insan tapınır!

Neşet bey birdenbire omuzunu kurtardı, kurtuldu ve iki elile ceketinin yakalarını düzelterek dik dik yüzüme baktı:

— Pek acaip adammışsınız, âdeta alay ediyorsunuz, bu kadarı fazla...

Handan ayağa kalkmış, ağır ağır geliyordu. Elinde yarıladığı sigarası vardı. Uzattı, Neşet beye verdi:

— Ben dinlenmeğe çıkıyorum, çok yorgunum. dedi.

Neşet beyin sesi birdenbire kırıldı:

— Fakat Handan... Seninle çaya gitmiyor muyduk??

— Hayır, yorgunum, dinleneceğim...

Genç adamın gözlerinde kızgın bir ateş parladı. Yüzüme baktı:

— O halde, siz de benimle çıkıyorsunuz değil mi?

Bir anda yine Handanla göz göze geldik. O, önündeki küçük sigara sehpası üzerinde bulunan heykelciklerden birini düzeltirken:

— Hayır, dedi. Ali bey de yorgun... O da dinlenmeli...

— Fakat Handan.. Beyefendi bir otele inmediler mi?.

Handan titrek bir sesle:

— Ne münasebet? dedi, Amcazadenin bir otelde yatıp kalkması kadar ayıp bir şey olamaz. Burası biraz da onun evi..

— Arkası var —

AYLIK
ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN DEĞERLİ BİR ESERİ OLACAKTIR.

Cep DOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 200 Kuruştur

Okuyucularımıza:

Gerek YEDİGÜN, gerek KARİKATÜR'ün günü geçmiş sayılarını tedarik etmek istiyenler, intişar tarihinden üç ay zarfında müracaat etmelidirler. Bu tarihten sonra vaki olacak müracaatlar nazarı itibara alınmayacak ve eski sayıları her ne pahasına olursa olsun tedarik etmek imkânı kalmayacaktır.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.
İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

KAT'İYEN İHTİYARLAMIYAN KADININ SIRRI

45 yaşında olduğu halde yüzünde hiç bir çizgi, hiçbir buruşuğu yoktur Açık, yumuşak, ve bir genç kızınki gibi kusursuz bir cilt, âdeta bir harika denebilir. Fakat bunun fenni bir izahı vardır.

İşte, bu, Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. Stejskal'ın şayanı hayret keşfi olan "Biocel,, in neticesidir "Biocel,, her yumuşak ve kusursuz cild için elzem olan gençleştirici krymetli ve tabii unsurdur. Şimdi, penbe renkteki Tokalon kreminde "Biocel,, bulunduğundan, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir Her sabah kalktığınızda çizgi ve buruşuklukların kaybolduğunu ve biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz.

Gündüzleri için de beyaz renkteki (yağsız) Tokalon kremini kullanınız Bu sayede cildinizi tazeler, siyah noktalardan kurtarır ve açık mesamatını sıklaştırır. On yaş daha genç görününüz ve öyle de kalırız. Yüzünüzün zayıflamış adalelerine nihayet veriniz Bu çirkin tenden kurtulunuz. Mektepli kız olduğunuz zamanki taze, sıkı yanaklarınızı ve tatlı güzelliğinizi iktisap ediniz. Cildin gıdası olan bu iki muhtelif Tokalon kreminin harikulâde neticelerinden fevkalâde mahzuz kalacaksınız. Aksi takdirde paranızı memnuniyetle iade edeceğiz

TÜRK MEŞHURLARI
ANSİKLOPEDİSİ

Edebiyatta, Sanatta, İlimde, Harpte, Politikada ve her sahada şöhret kazanmış olan TÜRKLERİN HAYATLARI ESERLERİ

YAZAN: İBRAHİM ALÂETTİN GÖVSA

Bu emsalsiz eser tamamlandı. Eksik fasikülleriniz varsa bayiiniz vasıtasile tedarik ediniz, ve hususî surette imal ettirdiğimiz lüks cilt kapaklarile mücellidinize ciltlettiriniz.

Türk Meşhurları Ciltleri

Nefis bir surette ciltli olarak piyasaya çıkmıştır. Fiyatı: Türkiyenin her tarafında (9) liraya atılacaktır. Bu emsalsiz eserden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz ve şimdiden bayiinize sipariş ediniz. (9) liralık posta havalesi gönderenlere ciltlerimiz taahhütlü olarak kırılmaz ambalâj içinde gönderilir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Büyük KATERİNA

Üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilen bu eser meşhur Rusya imparatoriçesi Büyük Katerinanın maceralarla dolu olan aşk hayatını tafsilâtile nakletmektedir. Türk tarihi ile sıkı bir surette ilgili olan bu eseri mutlaka okumanız lâzımdır. 125 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite karşı

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

BAYLAR ve BAYANLAR

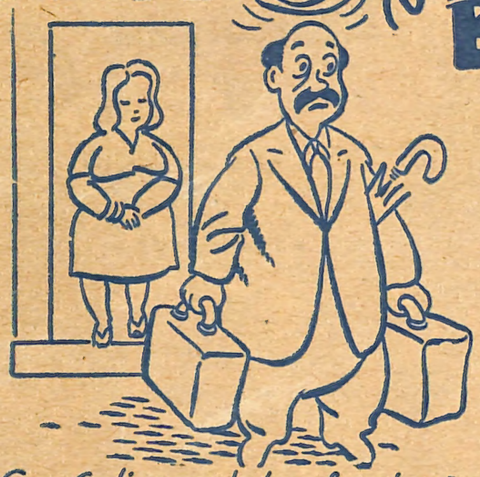

– Geç Gelirsem telgraf çekerim.
– Biliyorum, müsveddesi cebinde..

– Dün aldığım şu sandalyayı Karım beğenmedi. Çok çürükmüş!..

– Partici olduğunu bilseydim, seninle evlenmezdim
– Neden!.
– Çünkü yalan Söylemesini bilmiyorsun..

Behâr – Ben Harp taraftarıyım.
Evli – Ben Sulh taraftarıyım!

– Karıcığım, yemin ederimki partideki toplantıya gideceğim. Ver şu potinlerimi!..

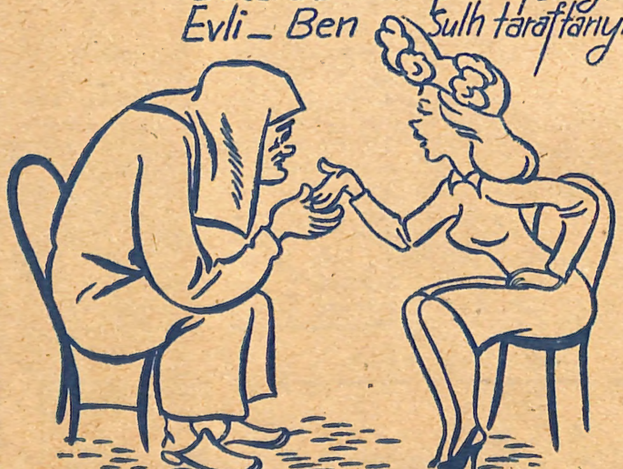

– Gözlüklü bir adam görüyorum
– Elbette göreceksin. Celâl Bayar'ın partisine girdim!..

-Evlendikten Sonra da Seni Sevecek mi?
-Muhakkak, Evli Adamlara Karşı Zaafı Var!.
AŞK
-Yağmur başladı.. Gitsekmi?
-Acaba Aşkımız Çok devam edecek mi?
-Beni deli Edeceksin!
-Korkma Timarhane Müdürü Dayımdır!.
-Uyurken Seni öpmüşüm!.
-Demek uyurken daha cesarethisin!.

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

TALAT Paşa

Büyük vatanperver rahmetli Talât Paşanın hayatını nakleden bu emsalsiz eser dostu Hüseyin Cahit tarafından kaleme alınmıştır. Az zamanda pek çok satılan bu eseri bütün okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Baştan başa resimlidir. 100 kuruş.

Fuji-Yama

Sedat Simavi'nin Yazdığı bu Roman İstanbulda başlayıp Tokyoda Nihayet bulan temiz bir Aşkın Hikâyesidir.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

Eski bir Boğaziçili tarafından yazılan bu kitap bütün bir tarihtir. Güzel fıkralar ve hatıralarla dolu olan bu eserde çocukluğunuzun Boğaziçini hatırlayacak ve onun bilmediğiniz taraflarını öğreneceksiniz. Kütüphanenizi bu eserden mahrum etmeyiniz.

125 kuruş.

ZEVCİM GÖZLERİNE İNANAMIYOR!"

Ve 10 yaş daha genç göründüğümü söyliyor

Zevcimin ağzın- BAKINIZ ZEVCİMİ dan dökülen «bu NASIL MEFTUN cidden bir harika- BIRAKMIŞTIM dır» sözleri oldu. Ancak iki ay kadar oluyor. Alnımda ve ağız ve gözlerimin etrafında çizgi ve buruşukluklarım vardı. Bunu, yaşımın ilerleyişine hamlediyordum. Bugün ise, bütün arkadaşlarımın gıpta nazarı ile baktığı ter ve taze bir cilt ve bir genç kızınki gibi beyaz ve yumuşak bir tenim vardır,

Bu şayanı hayret tebeddülü, terkibinde; Viyana Üniversitesi profesörü Dr. Stejskal'in şayani hayret keşfi olan ve çildi ihya eden kıymetli «Biocel» cevheri bulunan Tokalon kremine borçluyum. Gündüzler için beyaz ve geceler için Pembe renkteki Tokalon kremini kullanınız.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu - No. 104

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon.: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Okuyucularımıza:

Gerek YEDİGÜN, gerek KARİKATÜR'ün günü geçmiş sayılarını tedarik etmek istiyenler intişar tarihinden üç ay zarfında müracaat etmelidirler. Bu tarihten sonra vâki olacak müracaatlar nazarı itibara alınmayacak ve eski sayıları her ne pahasına olur olsun tedarik etmek imkânı kalmayacaktır.

Büyük KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

HÜKÜMDARLAR

Yaşamakta olan dünya krallarının hususî hayatları, saraylarının iç yüzü, entirikalarla dolu olan maceraları üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilmiştir. Bu eser iki ciltten ibarettir. Her cilt sekiz kralın hususî hayatına tahsis edilmiştir. Her hangi bir romandan daha cazip ve eğlencelidir.

125 kuruş.

Güzellik Formülleri

Günümüzde artık çirkin kadın yoktur. Eğer hâlâ çirkin kalabilen kadın varsa bunlar kendilerini bilmiyenlerdir. Bu gün güzellik her kadının kolayca elde edebileceği bir şeydir. Bu kitap size güzelliğin sırrını öğreten emsalsiz bir eserdir. 150 kuruş.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Bu albüm baştan başa renkli tablolarla süslüdür ve her sayfasında meşhur bir şairin mısraları Ressam Münif Fehimin fırçasile canlanmıştır. Edebiyat ve güzel sanat meraklıları bu albümü mutlaka kütüphanelerinde bulundurmalıdırlar. Bundan daha nefis bir eser şimdiye kadar memleketimizde basılmamıştır. 150 kuruş.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.